

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 41/2018
20.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 881/18 од 11.12.2018. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Смедереву, Одељења у Великој Плани I 09 Пр 384/18 од 04.07.2018. године и Прекршајног апелационог суда 3 Прж 16462/18 од 15.10.2018. године, на седници већа одржаној 20.12.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 881/18 од 11.12.2018. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Смедереву, Одељења у Великој Плани I 09 Пр 384/18 од 04.07.2018. године и Прекршајног апелационог суда 3 Прж 16462/18 од 15.10.2018. године и предмет враћа Прекршајном суду у Смедереву, Одељење у Великој Плани, на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Смедереву, Одељења у Великој Плани I 09 Пр 384/18 од 04.07.2018. године, окривљени АА, оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 15 дана од правноснажности наведене пресуде, а у супротном је одређено да ће суд сходно члану 315. Закона о прекршајима, посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Окривљени је обавезан да на основу члана 141. став 1. Закона о прекршајима, на име паушалних трошкова плати суду износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, а под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 3 Прж 16462/18 од 15.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, а пресуда Прекршајног суда у Смедереву, Одељења у Великој Плани I 09 Пр 384/18 од 04.07.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз 881/18 од 11.12.2018. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер у конкретном случају суд није применио најблажи закон за окривљеног, а што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Наиме, из списка предмета произилази да је захтевом за покретање прекршајног поступка МУП РС ПУ Смедерево, РС Велика Плана број 4-603-00986/17 од 05.12.2017. године, окривљеном АА, стављено на терет да је дана 24.11.2017. године, учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8. Закона о безбедностима саобраћаја на путевима, након чега је првостепени суд, дана 04.07.2018. године, донео пресуду и окривљеног огласио одговорним за прекршај из члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, уз образложење да суд није везан за правну квалификацију дату у захтеву за покретање прекршајног поступка, односно решењу за покретање прекршајног поступка. Надаље, другостепени суд је одлучујући о наводима жалбе браниоца окривљеног, изјављене против првостепене пресуде, а наиме да првостепени суд није био надлежан да одлучује о прекршају окривљеног, јер је за исти прописана само новчана казна за коју се издаје прекршајни налог – закључио, да је првостепени суд радњу окривљеног правилно квалификовао као прекршај из члана 332а став 1. тачка 4) сада важећег Закона о безбедности саобраћаја на путевима, и да је таква одлука првостепеног суда у складу са одредбом члана 6. став 2. Закона о прекршајима, с обзиром да се одредбе Закона о прекршајима које регулишу издавање прекршајног налога, према ставу другостепеног суда, не могу ретроактивно применити на дела извршена у време када за исти није била предвиђена могућност издавања налога.

Поступајући на тај начин, и првостепени и другостепени суд су доношењем побијаних пресуда, учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, јер нису правилно применили одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима, односно нису у конкретном случају применили закон који је најблажи за окривљеног.

Наиме, у време извршења прекршаја који је окривљеном стављен на терет, прекорачење брзине кретања, односно прекорачење брзине кретања возила у насељеном месту, било је санкционисано одредбом члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који је био на снази у време извршења предметног прекршаја, али је у међувремену дошло до измена и допуна наведеног закона. Тако је изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеним у „Службеном гласнику РС“ број 24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године, измењен пропис, па је у члану 150. тих измена, који се управо односи на члан 332 (којим је била санкционисана брзина кретања возила у насељеном месту) у 3. ставу наведено: „у тачки 8) речи „21 км/час“ замењују се речима: „за више од 30 км/час“.

Имајући у виду наведено, а с обзиром да је окривљени дана 24.11.2017. године, управљао возилом у насељу брзином већином од 29 км/час од општег ограничења (што је било санкционисано као прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима)- то је наведеном изменом и допуном Закона о безбедности саобраћаја на путевима, овај прекршај декриминализован, почев од 03.04.2018. године, а како се то основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Стоји чињеница да је законодавац новом изменом Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеном у „Службеном гласнику РС“ број 41/18 од 31.05.2018. године, који је ступио на снагу 01.06.2018. године, у члану 7. ових измена навео:“ у члану 332а став 1. тачка 4) број „44“ замењује се бројем „43“, којом изменом је законодавац поново санкционисао прекорачење брзине у насељу од 20 до 30 км/час од дозвољене брзине, односно санкционисао је поступање супротно члану 43. тог закона. Сходно наведеном, дакле у периоду од 03.04.2018. године до 01.06.2018. године, ова радња која се окривљеном ставља на терет, није била прекршај, јер законодавац у овом периоду није инкриминисао прекршај за прекорачење брзине у насељеном месту у распону од 20 до 30 км/час, тако да је у том периоду важења закона, по налажењу Врховног касационог суда, предметни прекршај био декриминализован, а што основано Републички јавни тужилац истиче у поднетом захтеву.

Према томе, како је у конкретном случају након извршења прекршаја, закон измењен више пута, и како је изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима објављеним у „Службеном гласнику РС“ број 24/18 од 26.03.2018. године, који је ступио на снагу 03.04.2018. године и био на снази до 01.06.2018. године, предметни прекршај за који се окривљени терети, био декриминализован - то је доношењем побијаних правноснажних пресуда, учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Налазећи из изнетих разлога да је правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка, на коју се указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев и на основу члана 286. и 287. став 4. Закона о прекршајима,

одлучио као у изреци ове пресуде, односно укинуо побијане пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање, који ће отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић